

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ZWARTE KOFFIE
(Black Coffee)

Een thriller in drie bedrijven

door

Agatha Christie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3350

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

TARIEFCODE C1

Opgelet de auteursrechten zijn aan SABAM te betalen

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **ZWARTE KOFFIE** op te voeren moet de naam van auteur **AGATHA CHRISTIE** en vertaler **Hans Ligtvoet** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/007

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 10 heren)

(In volgorde van opkomst)

TREDWELL, de butler:

LUCIA AMORY, Richards echtgenote :

MISS CAROLINE AMORY, de zus van Sir Claud Amory :

RICHARD AMORY, zijn zoon :

BARBARA AMORY, zijn nicht :

EDWARD RAYNOR, zijn secretaris :

DR. CARELLI :

SIR CLAUD AMORY :

HERCULE POIROT :

CAPTAIN ARTHUR HASTINGS O.B.E. :

DR. GRAHAM :

INSPECTEUR JAPP :

JOHNSON, een politieagent :

DECOR

De bibliotheek in Abbot's Cleve, het huis van Sir Claud Amory, zo'n veertig kilometer buiten Londen.

Er zijn deuren links voor, links achter en rechts. De deur links achter bevindt zich in een nis. Rechts in de achterwand zijn openslaande deuren die uitkomen op de tuin. Er is een open haard rechts voor. Op de schoorsteenmantel staan een ouderwetse klok en wat porseleinen spullen waaronder een vaas met spaanders. Boven de open haard hangt een belkoord. De inrichting bestaat uit een secretaire met telefoon; een kruk; een hoge boekenkast met een blikken doos erbovenop; een tafel met een grammofoon en platen; een driezitsbank; een koffietafel; een tafel met boeken tussen twee boekensteunen; twee stoelen; een leunstoel en een tafel met een plant in een koperen pot. De inrichting is ouderwets maar tijdloos.

EERSTE BEDRIJF

(Tijd: 20.30 uur. Als het doek opgaat is het toneel leeg en donker. De gordijnen zijn gesloten en de deuren dicht. Na een tijdje gaat de deur links open en TREDWELL komt op)

TREDWELL

(In de deuropening) Jawel, Sir Claud. Zeker, Sir Claud.

(Hij gaat de kamer binnen. Er zijn vaag stemmen te horen totdat hij de deur sluit. Hij doet het licht aan. Hij gaat naar de telefoon.)

TREDWELL

Market Cleve vier-drie... Vier drie... Ja, alstublieft... Spreek ik met Garage Jackson?... Ik bel uit naam van Sir Claud Amory, Abbot's Cleve. Kunt u een taxi naar het station sturen? De trein uit Londen, aankomst acht uur vijftig. Twee heren voor Abbot's Cleve... Ja, inderdaad. Acht uur vijftig. Twee heren... Pardon?

(Hij legt de hoorn neer. Opent de deur links. De stemmen zijn weer te horen. LUCIA links op. Ze loopt naar de tuindeuren. Ze is een mooie vrouw, ongeveer vijfentwintig jaar oud. Ze is half Italiaans maar spreekt perfect Engels. Ze draagt een handtas. TREDWELL af.)

MISS AMORY

(Achter links.) Lucia - Lucia - waar ben je?

(LUCIA gaat naar de sofa)

(MISS AMORY op. Ze is een ouderwetse dame op leeftijd; tuttig maar zachtaardig)

MISS AMORY

(Gaat naar LUCIA) Ga even zitten, schat. Het zal zo wel over gaan.

LUCIA

(Zit in de sofa) Het trekt al weg. *(Ze pakt een zakdoek uit haar handtas).* Ik werd gewoon wat licht in mijn hoofd. Stom. Gebeurt me anders nooit. Ga maar terug tante Caroline. *(Ze stopt de zakdoek terug in haar handtas)* Ik red 't verder wel.

MISS AMORY

Je ziet er niet goed uit, schat. Al heel de avond niet.

LUCIA

Niet?

MISS AMORY

(Gaat naast LUCIA zitten) Nee. Misschien heb je een koutje gepakt. Die zomers van ons zijn onvoorspelbaar, hè. Heel anders dan in het zonnige Italië. Zo heerlijk, als ik aan

Italië denk, ah...!

LUCIA

(legt haar handtas op de sofa) Italië...

MISS AMORY

Oh kind toch, je zult je eigen land wel vreselijk missen.

LUCIA

Nee, hoor!

MISS AMORY

(Verrast) Oh?

LUCIA

Absoluut niet! Ik haat Italië. Ik heb 't altijd gehaat. Het is zo fantastisch hier bij jullie. Jullie zijn allemaal zo aardig voor mij.

MISS AMORY

Dat is lief van je om dat te zeggen, schat. We hebben er alles aan gedaan om je een thuis te geven en je gelukkig te maken; maar het is helemaal niet vreemd als je af en toe heimwee hebt. En dan daarbij, zonder moeder...

LUCIA

(sluit haar ogen) Alstublieft - niet over mijn moeder.

MISS AMORY

Nee, natuurlijk niet. Natuurlijk niet. Ik wou je niet van streek maken. Zal ik wat reukzout voor je halen?

LUCIA

Nee, dankuwel.

MISS AMORY

(Staat op en gaat naar 't midden) Ik heb een paar heel goede, roze in een prachtig flesje. En heel scherp. "Sal Ammoniac" of was 't "Salt Spirits"? Ik weet nooit welke 't is. Maar 't is niet die waarmee je 't bad schoonmaakt.

(LUCIA glimlacht vriendelijk maar antwoordt niet)

MISS AMORY

(Gaat naar de achterkant van de sofa en verlegt de kussens) Ja, ik denk dat 't een plotselinge kou moet zijn. Je was een schim van jezelf vandaag. Of kwam 't door 't plotse weerzien met je Italiaanse vriend Dr. Carelli?

(RICHARD links op. Een knappe jongeman. Hij blijft in de deuropening staan; de stemmen zijn weer te horen.)

MISS AMORY

Hij kwam nogal onverwacht, hè. Het moet een behoorlijke verrassing voor je zijn geweest.

(LUCIA leunt achterover, sluit haar ogen en huivert)

MISS AMORY

Oh, kind toch, je trekt weer helemaal wit weg.

(RICHARD sluit de deur en gaat tussen de tafel en de sofa staan)

RICHARD

Ga maar terug aan tafel, tante Caroline. Ik zorg wel voor Lucia.

MISS AMORY

(weifelend) Ja, misschien moet ik dat maar doen. *(Ze gaat naar 't midden)* Claud houdt niet van onderbrekingen tijdens het diner. Zeker niet als er gasten zijn. Ik zei 't juist nog tegen Lucia, het is toch vreemd dat die Dr. Carelli hier opeens voor onze neus stond. Hoe kan hij nou weten dat jij in dit deel van Europa bent komen wonen? Dat moet toch een grote verrassing voor je zijn, schat.

LUCIA

Dat kun je wel zeggen, ja.

MISS AMORY

De wereld is zo klein tegenwoordig. *(Ze lacht)* Maar je vriend is een knappe man, Lucia.

LUCIA

Vindt u?

MISS AMORY

Jazeker, toch voor een buitenlander. En hij spreekt heel goed Engels.

LUCIA

Ja.

MISS AMORY

En je wist niet dat hij in de buurt was?

LUCIA

Absoluut niet.

RICHARD

Ja, 't moet een geweldige verrassing zijn geweest.

(LUCIA kijkt snel naar hem)

MISS AMORY

Dat denk ik ook. Was 't een goede vriend van je in Italië?

LUCIA

(Bitter) Hij is nooit een vriend geweest.

MISS AMORY

Gewoon een kennis. Ik vind buitenlanders vaak nogal opdringerig. Ik bedoel niet jou, natuurlijk, schat. Jij bent half Engels. *(kijkt naar RICHARD)* ze is toch al behoorlijk Engels, niet Richard?

(RICHARD reageert niet op haar en gaat naar de deur links)

MISS AMORY

Wel, als jullie zeker zijn dat ik hier niets meer kan doen...

RICHARD

Nee hoor.

(Hij doet de deur voor haar open. De stemmen zijn weer te horen. MISS AMORY af. Hij sluit de deur met een zucht van verlichting en gaat naar 't midden.)

Ik dacht dat ze nooit zou weggaan. Babbel, babbel, babbel.

LUCIA

Ze bedoelt 't goed.

RICHARD

Oh, jawel!

(Ongemakkelijke stilte)

Zeker dat je niets wil hebben?

LUCIA

Zeker! Dank je, Richard. Ga maar terug aan tafel.

RICHARD

Nee, ik blijf hier bij jou.

LUCIA

Ik kan heel goed even alleen.

(pauze)

RICHARD

Heb je genoeg kussens? *(Hij gaat naar de achterkant van de sofa)* Wil je er een onder je hoofd?

LUCIA

Het gaat prima zo. Ik zou wat frisse lucht willen hebben. Kun je de tuindeuren opendoen?

(RICHARD gaat naar de tuindeuren en rommelt aan de klink)

RICHARD

Verdomme! Ze zitten dicht met die slimme sloten van Meneer mijn Vader. Gaat niet open zonder sleutel.

LUCIA

Niet erg.

(RICHARD gaat naar de stoel rechts van de tafel en gaat zitten)

RICHARD

Speciale kerel, Meneer mijn Vader. Altijd wel iets aan 't uitvinden.

LUCIA

Hij moet behoorlijk wat geld hebben verdiend met al die patenten.

RICHARD

(mistroostig) Miljoenen! Maar geld interesseert 'm niet. Allemaal hetzelfde, die wetenschappers; altijd op zoek naar iets onbruikbaar dat alleen interessant is voor henzelf. Zoals waar hij nu mee bezig is: knutselen met atomen!

LUCIA

Toch is hij een knappe kop, je vader.

RICHARD

Hij is een van de meest vooraanstaande wetenschappers van vandaag, denk ik. *(Met groeiende irritatie)* En hij is ook degene die in alles gelijk heeft en maar één mening accepteert, namelijk die van hemzelf. Een tiran, dat is hij.

LUCIA

(Leunt voorover) Hij houdt je hier gevangen. *(Kwaad)* Waarom moest je uit 't leger en hier komen wonen?

RICHARD

Waarschijnlijk dacht hij dat ik 'm bij zijn werk kon helpen. Maar hij had moeten weten dat ik totaal nutteloos ben voor hem. Ik heb daar de hersens niet voor. Ik word er soms zo wanhopig van. Hij zwemt in 't geld en geeft elke rotte penny uit aan die verdomde experimenten van 'm.

LUCIA

(Gaat rechtop zitten. Bitter) Geld! Alles draait om dat stomme geld!

RICHARD

Ik voel me als een vlieg gevangen in 'n web. Hulpeloos.

LUCIA

Ik ook, Richard, ik ook.

(RICHARD kijkt haar aan. Probeert haar te stoppen.)

(opgewonden) En ik wil hier weg! Ik wil weg... *(Ze staat plotseling op en gaat naar hem toe)* Richard, in godsnaam, voor het te laat is, neem me mee!

RICHARD

Neem me mee. Waar naar toe?

LUCIA

(Met toenemende opwindning) Naar ergens. Doet er niet toe. Ergens in de wereld. Maar weg uit dit huis. Ik ben bang, Richard, bang! *(Ze kijkt over haar schouder)* Dit huis werkt op mijn zenuwen.

RICHARD

We kunnen nergens naartoe zonder geld. *(Hij kijkt haar strak aan. Bitter)* Een vrouw heeft niks aan een man zonder geld. Toch?

LUCIA

(Loopt achterwaarts van hem weg) Waarom zeg je dat? Wat bedoel je daarmee?

(RICHARD blijft haar strak aankijken)

Wat is er met je Richard? Je doet vreemd vanavond...

RICHARD

(Staat op) O ja?

LUCIA

Ja. Wat is er?

RICHARD

Niets.

LUCIA

(Legt haar handen op zijn schouders) Mijn liefste...

(RICHARD haalt haar handen weg)

Richard...

RICHARD

Denk je dat ik achterlijk ben? Denk je dat ik niet heb gezien dat die oude vriend van je

een briefje in je handen heeft gestopt daarstraks?

LUCIA

Jij denkt...

RICHARD

(Onderbreekt haar) Waarom liep je weg van tafel? Je bent helemaal niet ziek. Je deed alsof. Je wil alleen zijn om je briefje te lezen. Je kan niet wachten. Je wordt bijna gek van ongeduld. En je raakt ons maar niet kwijt, hè? Eerst tante Caroline, nu ik.

LUCIA

Richard, je bent gek. Je denkt toch niet dat ik iets heb met Carelli. Mijn liefste, mijn liefste, jij bent 't en niemand anders.

RICHARD

Wat staat er in dat briefje?

LUCIA

Niets. Helemaal niets.

RICHARD

Laat 't me zien dan.

LUCIA

Dat - gaat niet. Ik heb 't weggegooid.

RICHARD

Niet waar. Laat zien.

LUCIA

Richard, waarom vertrouw je me niet!

RICHARD

Geef! Of ik kom 't halen! *(Hij komt dreigend op haar af)*

(LUCIA deinst achteruit met een gesmoorde kreet)

Nee, sommige dingen doe je niet. Maar ik verzeker je dat die Carelli van jou het geweten zal hebben.

LUCIA

(Pakt zijn arm in paniek) Nee, Richard, je doet 'm niks! Je doet niks. Ik smeeek 't je, doe dat niet!

RICHARD

Zo bezorgd om je minnaar?

LUCIA

(Krachtig) Hij is niet mijn minnaar!

RICHARD

(Pakt haar bij de schouders) Misschien niet - nog niet. Misschien...

(Er zijn stemmen te horen. RICHARD gaat naar de open haard en steekt een sigaret op. LUCIA gaat in de stoel rechts van de tafel zitten. MISS AMORY en BARBARA op door de deur links. BARBARA is een zeer moderne jonge vrouw van eenentwintig. Ze draagt een handtas. Ze gaat naar LUCIA.)

BARBARA

Alles in orde weer?

LUCIA

(forceert een glimlach) Ja hoor, schat, dank je.

BARBARA

Niet Richard verrast met een blijde boodschap? *(Ze wiegt haar armen als met een baby)*

MISS AMORY

(Laat zich vol afschuw in de stoel links van de tafel vallen) Barbara!

BARBARA

Dat zou toch kunnen? Een ongeluk zit in 'n klein hoekje.

MISS AMORY

Waar gaat dit heen? De meisjes van tegenwoordig. Ze weten alles. Ze ZEGGEN alles.

(RICHARD af links. We horen weer stemmen als hij door de deur gaat.)

BARBARA

Geweldig die victoriaanse tijd. Toen iedereen nog geloofde in de ooievaar. Zo lief eigenlijk. *(Ze steekt een sigaret op)*

MISS AMORY

(Snoert BARBARA met een gebaar de mond. Tegen LUCIA) Mijn arme schat, ik maak me zorgen om jou.

LUCIA

(Breekt plotseling) Jullie zijn allemaal zo lief voor mij. Zo aardig. Niemand was ooit lief voor mij, totdat ik hier kwam. Het is zo heerlijk hier.

MISS AMORY

(Staat op en gaat naar haar toe. Klopt op haar rug) Rustig maar, kindje, rustig maar. Ik begrijp 't wel. Je hele leven in 't buitenland moeten wonen - dat is niet goed voor 'n jong meisje...

(LUCIA staat op. MISS AMORY leidt haar naar de sofa. Ze zitten)

Oh, die meren in Italië; die zijn zo mooi in de lente. Niet huilen, liefje.

BARBARA

(Zit op de koffietafel) Wat zij nodig heeft is een goeie borrel. Jammer, maar helaas, de tijd staat hier al vijftig jaar stil. Nergens ook maar een glimp van een cocktail te bespeuren. Een goeie "snor van Satan" zou haar zo weer op de been hebben.

MISS AMORY

(Vol afschuw) Wat, in godesnaam, is een "snor van Satan"?

BARBARA

Gelijke delen cognac en crème de menthe. En rode peper niet te vergeten.

MISS AMORY

Ik houd niet van die alcoholische stimulansen. Mijn goede vader zei altijd...

BARBARA

Ik weet niet wat hij zei, maar iedereen weet wel dat onze geliefde oudoom Algernon goed was voor drie flessen per dag.

MISS AMORY

Bij gentlemen werkt dat anders.

BARBARA

Ze kwamen er mee weg, bedoelt u te zeggen. *(Ze haalt een poederdoos en lipstick uit haar handtas)* Hoe zien we eruit momenteel. Oh my God! *(Ze begint uitvoerig lipstick aan te brengen).*

MISS AMORY

Barbara, ik zou willen dat je niet zoveel van dat felle rode spul op je lippen smeert.

BARBARA

Extra strong.

MISS AMORY

Pardon?

BARBARA

Kissproof.

MISS AMORY

Natuurlijk weet ik ook wel dat lippen nu eenmaal gevoelig zijn voor bijvoorbeeld schrale wind en dat een beetje vet of lanoline dan aangewezen zijn.

BARBARA

Lieve tante Caroline, neem maar van mij aan, een meisje kan nooit genoeg rood op haar

lippen hebben. Je weet nooit hoeveel je gaat verliezen in de taxi naar huis. *(Ze stopt de spullen weer terug in haar handtas)*

MISS AMORY

(In verwarring) In de taxi - naar huis? Ik kan je niet volgen.

BARBARA

(Staat op. Gaat naar de achterkant van de sofa en leunt voorover naar LUCIA) Maar Lucia wel. Toch, Lucia?

LUCIA

Sorry, ik was niet aan 't luisteren. Wat zei je?

MISS AMORY

Ik maak me echt zorgen om jou, kindje. *(Ze kijkt van LUCIA naar BARBARA)* Wat kan ik je toch geven? Sal Volatile dat is wat jij nodig hebt. Jammer genoeg heeft die onhandige Ellen mijn flesje laten vallen vanochtend. Waar halen we nu Sal Volatile vandaan?

BARBARA

Ik weet 't. De ziekenhuis voorraad.

(Ze gaat naar 't midden)

MISS AMORY

Ziekenhuis voorraad?

BARBARA

Ja, Edna's spullen.

MISS AMORY

(Tegen LUCIA) Ah, Edna, mijn oudste nicht. Ik wou dat je haar had leren kennen. Drie maanden voordat jij met Richard hiernaartoe kwam is zij met haar man naar India vertrokken. Zo'n capabele meid.

BARBARA

(Ze gaat naar de stoel rechts van de tafel) Uiterst capabel! Ze heeft net een tweeling gekregen. Ik weet niet of er ooievaars zijn in India. Anders zullen ze wel gebracht zijn door een waterbuffel.

(Ze gaat zitten)

MISS AMORY

(Glimlacht) Barbara! Mondje! *(Tegen LUCIA)* Wat wou ik zeggen, ah ja, Edna is in de oorlog opgeleid tot apothecaresse. Ze werkte hier in het hospitaal. We hadden van het gemeentehuis een hospitaal gemaakt namelijk.

BARBARA

En een hoop ouwe spullen uit de apotheek zijn in een doos gestopt om ooit uitgezocht te worden maar dat is nooit gebeurd. De doos stond ergens op zolder en kwam tevoorschijn toen Edna aan 't pakken was voor India. En nu staat hij boven op de boekenkast en is nog steeds niet uitgezocht.

(Ze staat op en pakt de stoel uit de nis, zet hem voor de boekenkast en klimt erop. Ze pakt de blikken doos)

LUCIA

Doe geen moeite, schat.

BARBARA

(Klimt van de stoel en zet de doos op tafel) We kunnen net zo goed even kijken wat erin zit. *(Ze opent de doos)* Het is een ratjetoe van vanalles. *(Terwijl ze praat haalt ze allerlei flesjes tevoorschijn)* Iodine, Monnik's Balsem, Tinctuur-dinges, Castor olie... *(Ze trekt een grimas)* Aha, hier hebben we het echte spul. *(Ze haalt glazen buisjes tevoorschijn)* Atropine, morfine, strychnine. Pas maar op tante Caroline. Als u mij boos maakt, doe ik strychnine in uw koffie en bent u er geweest.

(TREDWELL op links. Houdt de deur open voor EDWARD RAYNOR een onopvallende man van achtentwintig. Hij gaat links naast BARBARA staan en kijkt naar de doos op tafel.)

BARBARA

Hallo daar, Mr. Raynor. *(Ze stopt de buisjes terug in de doos).*

(CARELLI op. Hij is zeer donker met een kleine snor. Hij draagt een perfect zittend maatkostuum. Hij beweegt zich uiterst soepel. Hij spreekt perfect Engels met een licht accent. Hij gaat naar de rechterkant van de tafel. SIR CLAUD AMORY op. Een gladgeschoren, ascetisch uitziende heer van zestig.)

SIR CLAUD

(Tegen Tredwell) Je hebt mijn instructies begrepen?

TREDWELL

Zeer zeker, Sir Claud.

(TREDWELL links af. SIR CLAUD gaat naar rechts van CARELLI)

SIR CLAUD

Excuseert u mij Dr. Carelli dat ik direct doorga naar mijn bureau. Er zijn een paar belangrijke brieven die vanavond nog de deur uit moeten. Raynor!

(RAYNOR en SIR CLAUD af rechts. We zien nog net dat SIR CLAUD het licht aan doet)

(BARBARA laat een van de buisjes vallen. CARELLI stapt naar voren en raapt het op)

CARELLI

Oh la la, wat hebben we hier? *(Hij neemt andere buisjes uit de doos)* Morfine! Strychnine! Hoe komt u daaraan, jongedame?

BARBARA

Trofeeën uit de oorlog.

MISS AMORY

(Staat bezorgd op) Het is niet echt vergif, toch dokter? Het kan geen kwaad.

(Ze gaat naar de rechterkant van de tafel. LUCIA staat op en gaat naar achter de sofa)

CARELLI

(onbewogen) Laat ik 't zo zeggen: met deze kleine verzameling hier kunt u toch vlug zo'n twaalf volwassen mannen om zeep helpen.

MISS AMORY

(Vol afschuw) Oh mijn God! *(Ze gaat naar de stoel links van de tafel en gaat zitten)*

CARELLI

Dit bijvoorbeeld. *(Hij pakt een buisje en leest het etiket)* Strychnine hydrochloride. Zeven of acht van deze kleine tabletjes en u sterft een nare dood. Zeer pijnlijk. *(Hij pakt een ander buisje)* Atropine sulfaat. Atropine vergiftiging is moeilijk te onderscheiden van ptomaïne vergiftiging. Lijkvergiftiging. Bijzonder pijnlijk. *(Pakt een ander buisje)* Kijk 's aan, *(zeer nadrukkelijk)* hyoscine hydrobromide. Dat klinkt niet erg gevaarlijk. De helft van dit buisje en... *(Hij maakt 'n gebaar)*. Volkomen pijnloos. Een snelle, droomloze slaap en nooit meer wakker worden.

(Hij gaat naar LUCIA en toont haar het buisje. LUCIA staart er gefascineerd naar)

LUCIA

(Als in hypnose) Een snelle, droomloze slaap...

(Ze reikt naar het buisje. CARELLI kijkt naar MISS AMORY die huivert. Hij geeft het buisje niet af. RICHARD op links. Hij gaat op het krukje bij de secretaire zitten. TREDWELL op links met een dienblad met koffie. Hij zet het blad op de koffietafel. LUCIA schenkt de koffie in. BARBARA gaat naar LUCIA en neemt twee koppen koffie, geeft er een aan RICHARD. De andere houdt ze zelf. CARELLI stopt de buisjes terug in de doos. BARBARA staat voor RICHARD. TREDWELL af.)

MISS AMORY

U bezorgt mij kippenvel, dokter. U weet vast veel over vergif als Italiaan.

CARELLI

(Gaat naar de koffietafel) Ah, mevrouw, u doelt ongetwijfeld op de Borgia's. *(Hij geeft een kop koffie aan MISS AMORY en neemt zelf een andere)*